

Środa, 11 marca 2015 r.

P8_TA(2015)0067

Europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: roczna analiza wzrostu gospodarczego na rok 2015**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: roczna analiza wzrostu gospodarczego – rok 2015 (2014/2221(INI))**

(2016/C 316/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 136,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1175/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1174/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie środków egzekwowania korekty nadmiernych zakłóceń równowagi makroekonomicznej w strefie euro ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1177/2011 z dnia 8 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1173/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 473/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny projektów planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich należących do strefy euro ⁽⁷⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi należącymi do strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej ⁽⁸⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 czerwca 2014 r. w sprawie zaleceń dla poszczególnych krajów na 2014 r. (COM(2014)0400),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 lutego 2014 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: zatrudnienie i aspekty społeczne w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2014 r. ⁽⁹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 listopada 2014 r. w sprawie rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2015 r. (COM(2014)0902),

⁽¹⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 12.⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 41.⁽³⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 8.⁽⁴⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 33.⁽⁵⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.⁽⁶⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 1.⁽⁷⁾ Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 11.⁽⁸⁾ Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 1.⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0129.

Środa, 11 marca 2015 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 stycznia 2015 r. zatytułowany „Optymalne wykorzystanie elastyczności przewidzianej w obowiązujących postanowieniach paktu stabilności i wzrostu” (COM(2015)0012),
  - uwzględniając debatę z przedstawicielami parlamentów narodowych na temat realizacji priorytetów europejskiego semestru na 2015 r.,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie poprawy dostępu MŚP do finansowania ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art.52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Budżetowej i Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A8-0037/2015),
- A. mając na uwadze, że ożywienie gospodarcze w UE znacznie osłabło w 2014 r., ale zdaniem Komisji Europejskiej jest nadzieja, że stratę tę będzie można nadrobić w 2015 r. oraz że sytuacja poprawi się w 2016 r.; mając na uwadze, że sześć lat po nastaniu kryzysu finansowego w 2008 r. stopa bezrobocia w strefie euro wciąż utrzymuje się na rekordowym poziomie 12 %; mając na uwadze, że słaby wzrost spotęgował tendencje deflacyjne; mając na uwadze, że w następstwie kryzysu finansowego strefa euro wyróżnia się jako obszar niezadowolającego wzrostu, podczas gdy w szeregu krajów odnotowuje się ożywienie; mając na uwadze, że pomimo presji deflacyjnej Komisja Europejska przewiduje, że inflacja powinna rosnąć od połowy 2015 r. i w trakcie 2016 r.;
- B. mając na uwadze, że poziom inwestycji spadł o około 470 mld euro od szczytowej fazy kryzysu, a lukę inwestycyjną szacuje się na około 230–370 mld euro w stosunku do długoterminowych tendencji inwestycyjnych; mając na uwadze, że reakcja na kryzys zadłużeniowy w strefie euro oraz na ujawnioną niewydolność europejskich ram instytucjonalnych była znacząca, lecz niewystarczająca do tego, by gospodarka strefy euro osiągnęła tempo rozwoju pozwalające jej powrócić na ścieżkę szybkiego wzrostu;
1. jest zdania, że strefa euro wciąż odczuwa skutki nadzwyczaj długotrwałego pogorszenia koniunktury gospodarczej po 2008 r.; zwraca uwagę, że ożywienie gospodarcze jest wciąż niepewne i należy je stymulować, aby zapewnić znacznie wyższy wzrost i więcej miejsc pracy w perspektywie średnioterminowej; zauważa jednocześnie, że wzrost gospodarczy w 2014 r. ma szerszą podstawę; zauważa, że wyzwaniem na dziś jest zaradzenie zarówno krótkoterminowym problemom cyklicznym, jak i długoterminowym problemom strukturalnym; podkreśla, że presja w krótkim terminie może doprowadzić do przyjęcia środków o charakterze przejściowym, które mogłyby negatywnie wpłynąć na długoterminową zdolność do osiągnięcia wzrostu; podkreśla konieczność dopilnowania, aby strategie krótko- i długoterminowe wzmacniały się nawzajem;
  2. odnotowuje przygotowaną przez Komisję roczną analizę wzrostu gospodarczego na 2015 r., która usiłuje wspierać powrót do wyższych poziomów wzrostu i umacniać ożywienie; popiera podejście oparte na trzech głównych filarach (pobudzenie inwestycji, przyspieszenie reform strukturalnych i prowadzenie odpowiedzialnej konsolidacji budżetowej sprzyjającej wzrostowi gospodarczemu), uznając je za właściwy sposób osiągnięcia tych celów; uważa, że podejście to powinno zostać w pełni uwzględnione w najbliższych zaleceniach dla poszczególnych krajów; popiera propozycje Komisji dotyczące poprawy semestru europejskiego za pomocą usprawnienia istniejących procedur, w tym harmonogramu, a także zwiększenia udziału parlamentów krajowych, aby wzmocnić odpowiedzialność na poziomie krajowym, mając na uwadze, że w 2013 r. państwa członkowskie wdrożyły zaledwie około 9 % zaleceń dla poszczególnych krajów; wzywa Komisję do rychłego przedstawienia solidnych danych dotyczących wdrożenia zaleceń dla poszczególnych krajów w 2014 r.; w tym kontekście podkreśla potrzebę usprawnienia istniejących procedur europejskiego semestru, w tym jego harmonogramu, oraz do zwiększenia zaangażowania parlamentów krajowych w celu wzmocnienia krajowej odpowiedzialności za reformy strukturalne;
  3. podkreśla znaczenie i wartość dodaną sprawozdań w sprawie integracji jednolitego rynku w poprzednich latach, które przyczyniły się do wypracowania ogólnych priorytetów określonych w opracowanej przez Komisję rocznej analizie wzrostu gospodarczego oraz do sformułowania zaleceń dla poszczególnych krajów w kontekście europejskiego semestru; w związku z tym niezmiernie ubolewa nad tym, że w odniesieniu do 2015 r. pominięto sprawozdanie w sprawie integracji jednolitego rynku;
  4. podkreśla fakt, że semestr europejski, wprowadzony w 2010 r., ustanawia roczny cykl koordynacji polityki gospodarczej obejmujący szczegółową analizę planów państw członkowskich w zakresie reform budżetowych, makroekonomicznych i strukturalnych;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0036.

Środa, 11 marca 2015 r.

5. wyraża zaniepokojenie faktem, że większość państw wciąż traci udział w rynku globalnym; uważa, że cała gospodarka UE musi nadal poprawiać konkurencyjność wobec gospodarki światowej, w szczególności zwiększając konkurencję na rynku towarów i usług z myślą o poprawie efektywności w oparciu o innowacje; uważa, że koszty pracy powinny pozostać w zgodzie z wydajnością, a płace powinny przyczyniać się do trwałych systemów zabezpieczenia społecznego; podkreśla, że państwa członkowskie, zarządzając swoimi wydatkami zgodnie z wymogami paktu stabilności i wzrostu, powinny raczej obniżyć wydatki bieżące niż redukować zobowiązania inwestycyjne, nawet jeśli przepisy nie biorą pod uwagę faktu, że wydatki inwestycyjne i wydatki bieżące mają odmienny wpływ na wzrost gospodarczy; zwraca uwagę na komunikat Komisji w sprawie optymalnego wykorzystania elastyczności przewidzianej w obowiązujących postanowieniach paktu stabilności i wzrostu (COM(2015)0012), gdyż objaśnia on procedurę oraz wyjaśnia związek między reformami strukturalnymi, inwestycjami i odpowiedzialnością budżetową, a jednocześnie w optymalny sposób wykorzystuje elastyczność istniejącą w ramach tych przepisów; z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji, aby usprawnić europejski semestr; zwraca uwagę, że przy opracowywaniu zaleceń dla poszczególnych krajów należy unikać podejścia opartego na zasadzie jednego rozwiązania dla wszystkich;

Inwestycje

6. uważa, że brak inwestycji wynika z niskiego poziomu zaufania, niskich oczekiwań w odniesieniu do popytu, wysokiego zadłużenia, awersji sektora prywatnego do ryzyka, braku zachęt do efektywnych inwestycji publicznych, fragmentacji rynków finansowych, powolnego delewarowania, niskich oczekiwań w odniesieniu do popytu, spotęgowanych przez politykę oszczędnościową dążącą do ograniczenia nadmiernych wydatków, braku odpowiednich możliwości finansowania oraz faktu, że w wielu przypadkach państwa członkowskie i UE nie podejmują odpowiednich działań w celu rozwiązania tych problemów; podkreśla, że lukę inwestycyjną można zlikwidować za pomocą ukierunkowanych inwestycji publicznych oraz znacznie wyższych poziomów inwestycji w przedsiębiorstwa prywatne i firmy europejskie; wzywa do podjęcia reform ułatwiających stworzenie nowego klimatu sprzyjającego przedsiębiorczości, zachęcającego do tworzenia nowych firm, nowych inwestycji i innowacji, przy czym ewentualny zwrot z inwestycji mógłby być kluczowym elementem przyciągającym kapitał do gospodarki europejskiej; podkreśla, że zwiększenie finansowania inwestycji wymaga dobrze funkcjonującego systemu finansowego, w którym większa stabilność i istniejące instytucje międzynarodowe mogą ułatwić tworzenie płynności i działalność animatorów rynku, szczególnie w odniesieniu do małych i średnich przedsiębiorstw;

7. z zadowoleniem przyjmuje plan inwestycyjny dla Europy, który jest ważnym instrumentem zwiększenia inwestycji publicznych i prywatnych; stwierdza, że plan ten ma na celu uruchomienie dodatkowych inwestycji, pomoc w opracowywaniu nowych projektów, przyciągnięcie inwestorów i odbudowanie zaufania; uważa, jednak, że jest zdecydowanie za wcześnie na konstruktywną ocenę faktycznych skutków tego planu; zwraca uwagę, że pobudzania inwestycji nie należy postrzegać jako alternatywy dla reform, lecz raczej jako ich uzupełnienie; uważa, że środki Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) należy wykorzystać do finansowania projektów, które przynoszą zysk gospodarczy lub wywierają pozytywne skutki społeczne; podkreśla, że w przypadku EFIS nie chodzi o to, by zastąpić projekty finansowane na poziomie krajowym projektami współfinansowanymi na poziomie europejskim; podkreśla, że fundusze europejskie powinny doprowadzić do dodatkowych inwestycji, a nie tylko zastąpić krajowe fundusze inwestycyjne, które zostałyby przeznaczone na konsumpcję; jest zdania, że plan inwestycyjny dla Europy powinien koncentrować się w pierwszej kolejności na projektach o europejskiej wartości dodanej, które nie kwalifikują się jeszcze do finansowania bankowego; podkreśla przy tym znaczenie elementów regulacyjnych planu inwestycyjnego dla poprawy środowiska inwestycyjnego; zauważa, że plan inwestycyjny Komisji musi zostać wdrożony, by przyniósł pożądaną wartość dodaną; podkreśla, że należy dokonywać uważnej selekcji projektów inwestycyjnych, tak aby nie doprowadzić do sytuacji, w której plan nie przyczyni się do tworzenia zrównoważonych miejsc pracy i wzrostu gospodarczego w Europie; przypomina, że należy rygorystycznie ocenić wyniki planu inwestycyjnego Komisji, zwłaszcza sposób wyboru projektów i nadawania im pierwszeństwa, aby uniknąć prywatyzacji zysków i uspołeczniania strat; podkreśla współzależność między dźwignią planu inwestycyjnego a faktycznymi projektami, które są realizowane; podkreśla, że dążenie do celu polegającego na osiągnięciu wysokiej dźwigni nie powinno odbywać się kosztem należytej selekcji projektów, która powinna brać pod uwagę również lokalizację geograficzną projektów; podkreśla konieczność zapewnienia wysokiej jakości procesu zarządzania i selekcji; zauważa, że państwa członkowskie wdrażające program dostosowawczy oczekują, iż plan inwestycyjny znacznie poprawi i ułatwi finansowanie i kredytowanie małych i średnich przedsiębiorstw, które najmocniej odczuli skutki kryzysu;

8. apeluje do państw członkowskich o aktywne wspieranie planu inwestycyjnego i do wnoszenia wkładów finansowych na rzecz EFIS, uzupełniając w ten sposób środki pochodzące z budżetu UE i EBI, aby ukierunkowywać sektor prywatny i zachęcać go do inwestowania;

9. podkreśla, że w planie inwestycyjnym należy przewidzieć specjalny system dla MŚP, tak aby zapewnić im równe szanse, jako że MŚP często znajdują się w trudniejszej sytuacji ze względu na ich wielkość i pozycję na rynku;

Środa, 11 marca 2015 r.

10. podkreśla, że brak dostępu do finansowania, zwłaszcza dla MŚP, jest jedną z największych przeszkód dla wzrostu w UE; jest zaniepokojony, że MŚP wciąż mają trudności z uzyskaniem kredytów bankowych; uważa, że potrzebne są alternatywy dla finansowania bankowego, zwłaszcza poprawa otoczenia biznesowego dla kapitału venture, pożyczek społecznościowych i propagowania spółdzielni kredytowych, a także, w szerszym ujęciu, udoskonalenie skutecznej alokacji kapitału za pośrednictwem rynków kapitałowych; uważa, że lepiej zintegrowane rynki kapitałowe oraz lepszy nadzór nad instytucjami finansowymi mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia tych celów w krótkim i średnim terminie; podkreśla, że MŚP powinny mieć uprzywilejowany dostęp do planu inwestycyjnego;

11. uznaje, że energia jest ważnym elementem konkurencyjności gospodarczej; podkreśla potrzebę usunięcia przeszkód dla jednolitego rynku energii dzięki między innymi wspieraniu niezależności energetycznej; wzywa Komisję do dokonania oceny postępów w tej dziedzinie zarówno na szczeblu UE, jak i szczeblu krajowym, oraz do wspierania środków zapobiegających fragmentacji i ułatwiających radzenie sobie z trudnościami przy wdrażaniu;

12. wciąż wyraża zaniepokojenie z powodu braku postępów w ograniczaniu nadmiernych poziomów zadłużenia sektora prywatnego; podkreśla, że stwarza to zagrożenie nie tylko dla stabilności finansowej, ale ogranicza także potencjał wzrostu UE i obniża skuteczność polityki monetarnej EBC; wzywa Komisję do przedstawienia dalszych propozycji dotyczących opracowania skutecznych procedur delewarowania sektora prywatnego, w tym procedur dotyczących upadłości i niewypłacalności, a zarazem do wspierania sprawiedliwego i przejrzystego podziału kosztów, ponieważ uginające się pod ciężarem ogromnego zadłużenia przedsiębiorstwa i gospodarstwa domowe to jeden z najważniejszych czynników ograniczających prywatne inwestycje;

Reformy strukturalne

13. zwraca uwagę, że w wielu krajach niezbędne są wciąż reformy strukturalne; zwraca również uwagę na fakt, że te państwa członkowskie, które pomyślnie wdrożyły programy dostosowawcze lub programy dotyczące sektora finansowego, mogły powrócić na rynki kapitałowe, gdzie mają teraz dostęp do nisko oprocentowanego kapitału; zwraca uwagę, że przyczyną tego powrotu były między innymi działania podjęte przez Europejski Bank Centralny (EBC); zachęca pozostałe państwa członkowskie strefy euro, aby miały niemiejsze ambicje w odniesieniu do modernizacji swoich gospodarek; uważa, że należy odpowiednio uwzględnić skutki społeczne reform oraz wpływ reform na zatrudnienie; podkreśla, że łagodniejszą politykę pieniężną EBC powinny uzupełniać ambitne i zrównoważone pod względem społecznym reformy strukturalne w państwach członkowskich;

14. wzywa państwa członkowskie, aby doprowadziły swoje rynki pracy do większej efektywności, opracowały aktywne strategie dla rynku pracy mające na celu stworzenie dobrze płatnych miejsc pracy, modernizowały systemy ochrony socjalnej, w tym systemy emerytalne, dbając o ich integracyjny, zrównoważony i sprawiedliwy charakter, a także aby poprawiły i usprawniły otoczenie prawne i administracyjne dla inwestycji biznesowych; podkreśla, że reformy strukturalne powinny prowadzić do realnego i trwałego wzrostu gospodarczego, większego zatrudnienia, wzmocnionej konkurencyjności i rosnącej konwergencji oraz że należy je uzupełnić dobrze ukierunkowanymi i zakładającymi dłuższą perspektywę inwestycjami w edukację, badania i rozwój, innowacje, infrastrukturę, przemysł, technologie informacyjno-komunikacyjne, zrównoważoną energię i zasoby ludzkie;

15. wzywa państwa członkowskie do zapewniania i zwiększania integracyjnego, zrównoważonego i sprawiedliwego charakteru systemu zabezpieczenia społecznego, w szczególności w odniesieniu do osób najbardziej potrzebujących, oraz do poprawy i usprawnienia otoczenia prawnego i administracyjnego dla inwestycji biznesowych; podkreśla, że miejsca pracy muszą spełniać wymogi jakości z myślą o przeciwdziałaniu ubóstwu pracujących oraz że należy zająć się kwestią różnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć; podkreśla, że reformy gospodarcze powinny się uzupełnić dobrze ukierunkowanymi i zakładającymi dłuższą perspektywę inwestycjami w edukację, badania i rozwój, innowacje, infrastrukturę, ICT i zrównoważoną energię;

16. podkreśla, że ograniczenie zależności UE od zewnętrznych źródeł energii musi być elementem unijnej strategii na rzecz wzrostu; w związku z tym podkreśla ponownie potrzebę dywersyfikacji zewnętrznych dostaw energii, modernizacji unijnej infrastruktury energetycznej oraz dokończenia tworzenia wewnętrznego rynku energii UE oraz uznania tych celów za kluczowe priorytety europejskiej strategii bezpieczeństwa energetycznego;

Środa, 11 marca 2015 r.

17. podkreśla, że UE nie może konkurować tylko pod kątem kosztów, lecz powinna zwiększyć wydajność dzięki zrównoważonym inwestycjom w badania naukowe i rozwój, edukację i umiejętności oraz zasobooszczędność, zarówno na poziomie europejskim, jak i krajowym; wzywa Komisję i rządy do potraktowania tych obszarów priorytetowo w swoich budżetach; podkreśla, że przy podejmowaniu reform państwa członkowskie powinny zwrócić szczególną uwagę na bezrobocie wśród ludzi młodych, tak by od samego początku nie pozbawiać młodych ludzi szans; wzywa w związku z tym państwa członkowskie do szybszego i skuteczniejszego korzystania z dostępnych środków finansowych, w tym w ramach gwarancji dla młodzieży;

18. nalega na Komisję i państwa członkowskie, by wprowadziły pomoc finansową i system trojki o charakterze ad hoc do usprawnionej struktury prawnej zgodnej z ramami zarządzania gospodarczego UE i prawem wspólnotowym, zapewniając tym samym demokratyczną rozliczalność; podkreśla znaczenie zapewnienia dalszych działań w związku ze sprawozdaniami trojki przyjętymi w marcu 2014 r. przez Parlament; wzywa Komisję do wprowadzenia w życie wniosków zawartych w tych sprawozdaniach; zaznacza, że pomoc finansowa UE dla niektórych państw członkowskich, udzielana na zasadach łączących solidarność z warunkowością, jest najskuteczniejsza tam, gdzie kraje przyjmowały dużą odpowiedzialność i wykazywały duże zaangażowanie w reformy; przypomina Komisji i państwom członkowskim, że muszą przeprowadzić kompleksową ocenę skutków programów pomocy finansowej;

19. apeluje do Komisji o podjęcie pilnych działań w celu zwalczania oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania; domaga się prostego i przejrzystego systemu podatkowego; wzywa państwa członkowskie do osiągnięcia porozumienia w sprawie wniosku dotyczącego wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych, który stanowi ważne narzędzie w tej walce, i uważa, że jego stanowisko z dnia 19 kwietnia 2012 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych⁽¹⁾ może być podstawą dla rozsądnego kompromisu; ponawia apel do państw członkowskich o odejście od obciążania podatkami pracy; zwraca uwagę, że środki mające na celu zwalczania oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania nie powinny podważać uprawnień państw członkowskich; z zadowoleniem przyjmuje jednak skuteczną współpracę w zakresie systemów opodatkowania na szczeblu europejskim;

20. podkreśla potrzebę reform systemów edukacyjnych, aby umożliwić przyszłym pokoleniom zaspokojenie potrzeb przyszłych rynków pracy o dużym potencjale;

21. uważa, że państwa członkowskie i Komisja wciąż nie dotrzymały zobowiązania zakończenia procesu tworzenia jednolitego rynku, zwłaszcza jednolitego rynku usług i gospodarki cyfrowej;

22. ponawia apel do Komisji o usprawnienie zarządzania jednolitym rynkiem; wzywa Komisję do uzgodnienia celów jednolitego rynku z celami europejskiego semestru oraz do zapewnienia spójności między mechanizmami monitorowania obu instrumentów; uważa, że odrębne narzędzie analityczne, składające się ze wskaźników mierzących stopień realizacji jednolitego rynku, mogą zawierać pożyteczne wskazówki w odniesieniu do zaleceń dla poszczególnych krajów i rocznej analizy wzrostu gospodarczego; podkreśla znaczenie i wartość dodaną sprawozdań w sprawie integracji jednolitego rynku w poprzednich latach, które przyczyniły się do wypracowania ogólnych priorytetów określonych w opracowanej przez Komisję rocznej analizie wzrostu gospodarczego oraz do sformułowania zaleceń dla poszczególnych krajów w kontekście europejskiego semestru; w związku z tym ubolewa nad tym, że w odniesieniu do 2015 r. pominięto sprawozdanie w sprawie integracji jednolitego rynku; wzywa Komisję do pełnego wykorzystania wszystkich istniejących środków przewidzianych w prawie unijnym do egzekwowania wdrożenia europejskiego semestru;

23. wyraża zaniepokojenie protekcjonistycznymi tendencjami w niektórych państwach członkowskich; wskazuje, że Traktat nie przewiduje ograniczeń swobodnego przepływu osób, usług i kapitału oraz przypomina, że obowiązkiem Komisji jest gwarantowanie i egzekwowanie tych swobód;

24. podkreśla fakt, że brak dobrze funkcjonującego wewnętrznego rynku pracy oraz zrównoważonego podejścia do imigracji powstrzymuje wzrost w UE; wyraża zaniepokojenie protekcjonistycznymi tendencjami w niektórych państwach członkowskich; wskazuje, że Traktat nie przewiduje ograniczeń swobodnego przepływu osób, towarów, usług i kapitału oraz przypomina, że obowiązkiem Komisji jest gwarantowanie i egzekwowanie tych swobód;

25. podkreśla znaczenie zagwarantowania mobilności pracowników (zarówno między krajami, jak i między sektorami), zwiększonej wydajności pracy (w połączeniu ze szkoleniami zwiększającymi szanse na zatrudnienie), jakości zatrudnienia oraz elastyczności rynku pracy, przy jednoczesnym zachowaniu niezbędnego zakresu bezpieczeństwa zatrudnienia, ograniczeniu wykorzystania niepewnych form zatrudnienia oraz zagwarantowaniu należytego zakresu rokowań zbiorowych; podkreśla, że lepsze dopasowanie podaży umiejętności i popytu na nie oraz doradztwo zawodowe będą w przyszłości elementami o ogromnym znaczeniu; uważa, że większa mobilność może przyczynić się do ograniczenia wysokiego wskaźnika wolnych miejsc pracy, które nadal istnieją obok wysokiego bezrobocia. podkreśla znaczenie inwestycji w poprawę zatrudnialności kobiet i ludzi młodych, zwłaszcza w kontekście powstających technologii i nowych sektorów, biorąc pod uwagę fakt, że sektory te mają potencjał w zakresie tworzenia miejsc pracy;

⁽¹⁾ Dz.U. C 258 E z 7.9.2013, s. 134.

Środa, 11 marca 2015 r.

26. z zadowoleniem przyjmuje środki, dzięki którym procedura europejskiego semestru staje się efektywniejsza i bardziej demokratyczna; zauważa, że poziom wdrażania jest lepszy w obszarze finansów publicznych, gdzie istnieją sprawniejsze instrumenty nadzoru; apeluje o zrównoważoną integrację wskaźników zatrudnienia i wskaźników społeczno-gospodarczych;

Odpowiedzialność budżetowa

27. z zadowoleniem przyjmuje duży spadek liczby krajów objętych procedurą nadmiernego deficytu – z 24 w 2011 r. do 11 w 2014 r.; stwierdza, że z uwagi na tę poprawę sytuacji budżetowej w UE kurs unijnej polityki budżetowej powinien pozostać na poziomie neutralnym w 2015 r.; zwraca się do Komisji o dokonanie oceny tego, czy kurs unijnej polityki budżetowej w UE odpowiada potrzebie zwiększenia inwestycji; wyraża jednak zaniepokojenie wzrostem nierówności, zmniejszeniem siły nabywczej, długoterminowym wysokim bezrobociem i bezrobociem wśród ludzi młodych, a także wciąż bardzo wysokim poziomem zadłużenia publicznego i prywatnego w wielu państwach członkowskich w strefie euro, co jest okolicznością nie tylko hamującą wzrost, ale stwarzającą także znaczne ryzyko w przypadku kolejnych ewentualnych wstrząsów; wzywa Komisję do przyjęcia ostrożnej i konserwatywnej interpretacji wskaźników wzrostu i do kontroli jakości prognoz gospodarczych, gdyż poprzednie prognozy Komisji zbyt często były korygowane w dół;

28. przychyła się do opinii Komisji, że większość państw członkowskich musi kontynuować sprzyjającą wzrostowi konsolidację budżetową; zachęca państwa członkowskie posiadające dostateczną przestrzeń fiskalną do rozważenia obniżenia podatków i składek na ubezpieczenia społeczne w celu stymulowania prywatnych inwestycji i tworzenia miejsc pracy; wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych zaleceń dla państw członkowskich, również tych wciąż objętych programami dostosowań gospodarczych, aby wspierały one wzrost gospodarczy za pomocą trwałych i zrównoważonych pod względem społecznym reform strukturalnych, które prowadzą do tworzenia wysokiej jakości zatrudnienia, lepszej konkurencyjności i większej konwergencji;

29. zwraca uwagę na dokonaną przez Komisję ocenę projektów planów budżetowych państw członkowskich; podkreśla, że celem analizy projektów planów budżetowych powinna być równowaga finansowa; podkreśla znaczenie stosowania reguł fiskalnych i konieczność poszanowania zasady równego traktowania;

30. zauważa, że tylko pięć państw członkowskich w pełni przestrzegało postanowień paktu stabilności i wzrostu; podkreśla, że pakt ten opracowano w drodze konsensusu między państwami członkowskimi; podkreśla, że wysoki udział wydatków przeznaczonych na obsługę długu publicznego oznacza mniejszą ilość środków, jakie mogą zostać przeznaczone na inwestycje i usługi publiczne; dlatego zgadza się, że zmniejszenie deficytu w wysoko zadłużonych państwach pozostaje niezbędne, uważa jednak, że taka konsolidacja budżetowa powinna odbywać się w sposób, który chroni najbardziej podatnych na zagrożenia użytkowników usług publicznych, chroni inwestycje publiczne i podnosi dochody w sprawiedliwy sposób dzięki większemu wzrostowi gospodarczemu;

Wzmocniona koordynacja krajowych strategii politycznych

31. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania; z zadowoleniem przyjmuje stopniowe zmniejszanie wewnętrznych zakłóceń równowagi w gospodarkach państw członkowskich; wskazuje na zewnętrzne zakłócenia równowagi w kilku państwach członkowskich, w tym wysokie nadwyżki handlowe; zwraca uwagę na utratę udziału w rynku globalnym przez UE jako całość;

32. podkreśla, że celem procedury dotyczącej zakłóceń równowagi ekonomicznej jest nie tylko unikanie poważnych negatywnych konsekwencji dla wzrostu i zatrudnienia w danym kraju, ale także zapobieganie przenoszeniu się skutków nieodpowiednich strategii krajowych na inne państwa członkowskie strefy euro; odnotowuje oświadczenie Rady Europejskiej z grudnia 2014 r. dotyczące przeniesienia debaty na temat ściślejszej koordynacji polityk gospodarczych w UGW na 2015 r., poprzez sprawozdanie czterech przewodniczących;

33. ponownie wyraża pogląd, że obecnym ramom zarządzania gospodarczego brakuje demokratycznej odpowiedzialności w zakresie stosowania ich zasad oraz odpowiedzialności instytucji i zainteresowanych podmiotów; wzywa Komisję do przedstawienia niezbędnych propozycji w celu rozwiązania problemu braku odpowiedniej demokratycznej odpowiedzialności w zarządzaniu gospodarczym UE;

34. podkreśla, że należy wziąć pod uwagę skutki znacznego spadku cen ropy i ocenić, czy te nieoczekiwane dochody powinny zostać przekazane w całości konsumentom paliw kopalnych, czy też powinny zostać podzielone w sytuacji, kiedy rządy podwyższają opodatkowanie paliw kopalnych w celu zmniejszenia swoich deficytów budżetowych, finansowania inwestycji, uniknięcia szkód dla polityki w zakresie zmiany klimatu oraz zmniejszenia efektów deflacyjnych;

Środa, 11 marca 2015 r.

Budżet UE

35. podkreśla, że zasada rzetelności rachunków publicznych musi być podstawą tworzenia budżetów krajowych i budżetu europejskiego, aby zapewnić konwergencję i stabilność w UE; jest przekonany, że rzetelność ta jest jednym z elementów reakcji na kryzys zaufania między państwami członkowskimi, jak też między państwami członkowskimi a obywatelami Unii Europejskiej, przy czym od wybuchu niedawnego kryzysu finansowego utrata zaufania jest jeszcze większa;

36. wzywa w związku z tym do harmonizacji założeń gospodarczych stosowanych przy tworzeniu budżetów krajowych; uważa w szczególności, że elementy gospodarki międzynarodowej powinny podlegać wspólnej ocenie;

37. z myślą o ułatwieniu porównywalności i zapobieganiu nadmiernym zakłóceniom równowagi makroekonomicznej apeluje o większą jednorodność prezentacji rachunków publicznych; wzywa w szczególności do normalizacji księgowania przez państwa członkowskie ich wkładów do budżetu unijnego;

38. zwraca się do Komisji o zaradzenie wszelkim rodzajom demokratycznego deficytu semestru w ramach pakietu środków pogłębiania unii gospodarczej i walutowej zapowiadanej na 2015 r.;

39. uważa, że ściślejsza współpraca Parlamentu Europejskiego z parlamentami krajowymi w ramach europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej i budżetowej ma kluczowe znaczenie; zobowiązuje się do zacieśnienia stosunków z parlamentami krajowymi w duchu konstruktywnej współpracy;

40. ubolewa nad faktem, że kwota niezapłaconych rachunków w budżecie UE podważa wiarygodność UE i stoi w sprzeczności z określonymi na najwyższym szczeblu politycznym celami w zakresie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia – głównie ludzi młodych – oraz wspierania małych i średnich przedsiębiorstw, a także obawia się, że będzie to skutkowało pogłębieniem przepaści między Unią a jej obywatelami;

41. domaga się, by w ramach powyborczego przeglądu wieloletnich ram finansowych (WRF) przeanalizowano i w związku z tym zwiększono wartość dodaną unijnego finansowania dotyczącą ustanowionych przez Unię celów w zakresie konkurencyjności, wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i transformacji sektora energetycznego; wzywa Komisję do przyjęcia precyzyjniejszej metodologii w celu lepszego śledzenia środków i wydatków unijnych związanych z celami strategii „Europa 2020”, aby udoskonalić oceny skutków;

42. wzywa ponadto Komisję do zgłaszania potencjalnych negatywnych skutków, jakie kwestia opóźnionych płatności mogłyby mieć dla zobowiązań podjętych przez państwa członkowskie w kontekście europejskiego semestru;

43. zauważa, że w wielu państwach członkowskich jak dotąd nie podniesiono wydajności administracji publicznej, choć udoskonalenia w tej dziedzinie przyczyniłyby się do oszczędności dzięki zrationalizowaniu organizacji i ograniczeniu biurokracji z korzyścią dla przedsiębiorstw i obywateli;

44. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja podkreśliła w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2015 r. znaczenie europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (w tym inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych) dla gospodarki; przypomina, że fundusze te stanowią średnio 10 % łącznych inwestycji publicznych w UE, lecz sytuacja jest różna w zależności od kraju, a w niektórych państwach członkowskich mogą one stanowić aż 80 % inwestycji publicznych; podkreśla, że europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne są dobrym przykładem synergii między budżetem europejskim a budżetami krajowymi w oparciu o wspólnie uzgodnione cele przyswecające umowom o partnerstwie w dziedzinie wzrostu i inwestycji zgodnie ze strategią „Europa 2020”; wspiera wszystkie wysiłki służące inteligentnemu łączeniu środków z budżetu europejskiego i budżetów krajowych, aby osiągnąć przyrost wydajności, pobudzić gospodarkę i obniżyć deficyty krajowe dzięki pozytywnemu skutkowi wspólnych zasobów;

45. podkreśla pilną potrzebę skutecznego zwalczania oszustw podatkowych, które potencjalnie powodują utratę znacznych środków z budżetu unijnego;

Środa, 11 marca 2015 r.

46. wzywa Komisję do przedstawienia analizy możliwych skutków przesunięcia środków z programów unijnych, takich jak instrument „Łącząc Europę” i program ramowy „Horyzont 2020”;

47. wzywa państwa członkowskie do dofinansowania planu inwestycyjnego, którego celem jest maksymalizacja skutków wydatków publicznych i przyciągnięcie inwestycji prywatnych;

o

o o

48. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie, Komisji, rządów państw członkowskich, parlamentom narodowym oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu.
